

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, pamatojot savu prasību, izvirza pamatus, kas ir ļoti līdzīgi pamatiem lietā F-44/06 (¹), kurā prasību arī ir cēlis prasītājs.

(¹) OV C 154, 01.07.2006., 25. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 11. augustā — Taruffi pret Komisiju

(Lieta F-95/06)

(2006/C 237/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Adrien Taruffi, Schouweiler* (Luksemburga) (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis* un *E. Marchal*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka 4. panta 1. punkts vispārīgajos noteikumos par Civildienesta noteikumu 45. panta izpildi (DGE), ko pieņēma ar Komisijas 2004. gada 23. decembra lēmumu, ir nelikumīgs;
- atcelt Komisijas lēmumus, ar ko nosaka prasītāja nopelnu punktus un prioritāti 2004. un 2005. amatā paaugstināšanas gadā, kā arī lēmumus viņu neregistrēt amatā paaugstināšanas komitejas nopelnu sarakstā un B*10 pakāpē paaugstināmo ierēdņu sarakstā 2004. amatā paaugstināšanas gadā;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs norāda uz to, ka amatā paaugstināšanas komiteja, viņu novērtējot, neveica viņa nopelnu faktisku pārbaudi pēc administrācijas labvēlīgas atbildes uz viņa pirmo sūdzību.

Attiecībā uz 2004. amatā paaugstināšanas gadu prasītājs it īpaši norāda uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo viņa nopelni 2004. amatā paaugstināšanas gadā tika salīdzināti ar to ierēdņu nopelniem, uz kuriem attiecas "pētījumu" budžets, lai gan šajā finanšu gadā uz viņu attiecās "darbības" budžets.

Attiecībā uz 2005. amatā paaugstināšanas gadu prasītājs par nelikumīgu uzskata Komisijas piemēroto DGE 4. panta 1. punkta interpretāciju, saskaņā ar kuru, kaut arī prasītājs bija norīkots darbā divos dažādos ģenerāldirektorātos un starpziņojums pirmo reizi bija sastādīts par 2004. gadu, tajā iekļaujot nopelnu punktu piešķiršanu, tikai tas ģenerāldirektorāts, kas ir atbildīgs par galīgā ziņojuma sastādīšanu, ir kompetents piešķirt prioritātes punktus.

Vispārīgi, prasītājs uzskata, ka apstrīdētie lēmumi tika pieņemti, pārkāpjot Civildienesta noteikumu 45. pantu, un ka kā noteicošais kritērijs tika ņemts vērā viņa stāžs, nevis viņa nopelni.

Prasība, kas celta 2006. gada 10. augustā — G pret Komisiju

(Lieta F-96/06)

(2006/C 237/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *G, Port-Vendres* (Francija) (pārstāvji — *B. Cambier* un *L. Cambier*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja ir atbildīga par pārkāpumiem, ko tā pieļāvusi attiecībā pret prasītāju;
- piespriet atbildētājai samaksāt prasītājam un viņa ģimenei pagaidu summu EUR 1 581 801 apmērā, kas atbilst pusei no kaitējuma, kas nodarīts ar visiem pārkāpumiem, ko pieļāvusi Komisija, tās pārstāvji, amatpersonas un/vai citas no tās atkarīgās organizācijas, pārējā daļa ir jāprecizē ar ekspertu palīdzību;
- piespriet atbildētājai samaksāt 8 % par visām iepriekš minētajām summām un skaitot no 1999. gada 23. novembra, kas ir datums, kurā tika pabeigts Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) veiktās iekšējās izmeklēšanas pirmais ziņojums un kurā bija pamanāmas pirmās neobjektivitātes pazīmes attiecībā uz prasītāju vai, pakārtoti — skaitot no 2005. gada 29. jūnija, kas ir datums, kurā prasītājs iesniedza prasību par kompensāciju, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu;

- nozīmēt ekspertu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza astoņus pamatus.

Izvirzot pirmo pamatu, viņš pārmet Komisijai, ka tā viņu izcēla kā centrālo figūru "Berthelot" lietā un uzskatīja par šīs lietas galveno iniciatoru, lai gan visas šīs apsūdzības esot nepatiesas un neeksistējot ne mazākais pierādījums, ar ko var pamatot šīs pret prasītāju izvirzītās apsūdzības. Šādi Komisija neesot izpildījusi savu pienākumu palīdzēt ierēdņiem un labas pārvaldības pienākumu un maldināja prasītāja tiesisko paļāvību.

Izvirzot otro pamatu, prasītājs pārmet Komisijai, ka tā nodarīja smagu kaitējumu viņa tiesībām uz aizstāvību, pieļaujot gan pienākumu neizpildi, gan bezdarbību administratīvajā izmeklēšanā saistībā ar "Berthelot" lietu, kas neesot bijusi veikta objektīvi.

Izvirzot trešo pamatu, prasītājs norāda uz konfidencialitātes ievērošanas pienākuma pārkāpumu, kas izpaužas tādējādi, ka 2000. gadā Komisija esot atļāvusi žurnālistiem iekļūt OLAF telpās un tajās iepazīties ar konfidencialiem dokumentiem attiecībā uz prasītāju, lai dažus no tiem izplatītu televīzijas pārraidē.

Ar ceturto pamatu prasītājs iebilst pret Komisijas lēmumu atcelt viņa tiesisko imunitāti.

Izvirzot piekto pamatu, prasītājs pārmet Komisijai, ka tā viņu pārcēla Ģenerāldirektorāta "Pētījumi un tehnoloģiskā attīstība" galvenā padomnieka amatā nevis dienesta interesēs vai, pamatojoties uz iestāžu mobilitātes politiku, bet, piemērojot slēptu disciplinārsodu.

Izvirzot sesto pamatu attiecībā uz procedūru viņa slimības atzīšanai par arodslimību (Civildienesta noteikumu 73. pants), prasītājs apstrīd Komisijas lēmumus, ar kuriem uzreiz tiek izslēgts pieņēmums par nelaimes gadījumu darbā un viņa personīgā lieta tiek nodota Komisijas izmeklēšanas un disciplinārlietu birojam (IDLB), lai tas veiktu administratīvo izmeklēšanu viņa slimības cēloņa noskaidrošanai.

Izvirzot septīto pamatu, prasītājs atsaucas uz Civildienesta noteikumu 73. un 78. pantā paredzēto procedūru neatkarību un apstrīd Komisijas invaliditātes komisijas lēmumu galīgi apturēt lietas izskatīšanu, kas pieņemts procesā, kas uzsākts,

piemērojot Civildienesta noteikumu 78. panta 5. punktu, jo lēmums neesot ticis pieņemts, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 73. pantu.

Izvirzot astoto pamatu, prasītājs kritizē faktu, ka pret viņu tika uzsāktas un uzturētas disciplinārlietas, lai gan Beļģijas tiesa, izskatot pret viņu vērsto krimināllietu, esot atzinusi par nepamatotiem šo lietu pamatā esošos materiālā rakstura faktus.

Prasītājs apgalvo, ka iepriekš minētie Komisijas pārkāpumi bija cēlonis viņa nervu depresijai, kuras dēļ tas esot bijis spiests priekšlaicīgi izbeigt savu ierēdņa karjeru. Šis apstāklis esot radījis mantisku un morālu kaitējumu viņam pašam, kā arī viņa ģimenei.

Prasība, kas celta 2006. gada 15. augustā — Lopez Teruel pret ITSB

(Lieta F-97/06)

(2006/C 237/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Adelaida Lopez Teruel (*El Casar*, Spānija) (pārstāvji — G. Vandersanden, L. Levi un C. Ronzi, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (ITSB)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2005. gada 6. oktobra lēmumu, ar kuru iecelējinstūcija atteica apmierināt prasītāja lūgumu sasaukt invaliditātes komisiju atbilstoši Civildienesta noteikumu 78. pantam;
- vajadzības gadījumā atcelt iecelējinstūcijas 2006. gada 5. maija lēmumu ar kuru tiek noraidīta 2006. gada 6. janvārī iesniegtā sūdzība;
- piespriest atbildētāju atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.